

человѣчный Ингелъ былъ неумолимъ. Найпослѣ му рекла: каменосръдечне! смыслися, че сѣмь непраздна, и имай поне милость за чядо-то, което щѣ ти родѣ. Но той варваръ что отговорилъ? «Чюешъ ли ѿ?» казалъ на тръговеца, комуто щялъ да ѿ продаде, «казва че е непраздна. И така дай още двадесять талиры и за дѣте-то, което ще ти роди слѣдъ малко время.» Тръговецъ-тъ гы далъ, и звѣръ-тъ си отышелъ съ пары-ты.

Тука млѣкнѣ старецъ Теофилъ, а дѣца-та съ слѣзы на очи-ты остахѣ и они отъ сѣжялѣніе безгласны. Дѣца! попыта послѣ старецъ-тъ, искате ли да ви е Ингелъ пріятель?

Богъ да ны зачува, отговорихѣ дѣца-та: лошъ человѣкъ е былъ тойзи Ингелъ; нека е далече отъ насъ негово-то пріятелство.

Имате право, продѣжи Теофилъ, и другы-ти человѣци така сѣщо говорятъ. Никой не може да трѣпи неблагодарны-ты. Слѣдователно пазѣтесе, дѣца мои, пазѣтесе прилежно и отъ тѣмъ каквото и отъ всичкы-ты другы погрѣшкы, за които ви говорихъ до сега; зачото всичко-то благополучіе ваше зависи отъ милость и любовь, кождо щѣтъ имѣтъ къмъ васъ человѣци-ти, съ които живѣете; и бждѣте увѣрени, че щѣтъ вы обычатъ и милватъ, ако показвате и вы, че гы обычате и желаете имъ благополучіе.

Познавай добро-то, и двойно отдавай.